

[J. Oskar Andersen.]

noget til Bygningen, og jeg maa indrømme, at efter det var det fuldt ud rigtigt, at Kongens Nytorvs Udseende ikke forringedes i arkitektonisk Henseende; men derefter fulgte et Billede, hvor man saa ned ad Tordenskjoldsgade og saa, hvad dette Taarn-uhyre, som jeg vedstaar det er, betød for Ensemblet.

Der er saa blevet henvist til en Erklæring af den kongelige Bygningsinspektør Varming. Ja, det viser sig Gang paa Gang, at man kan læse Erklæringer paa højst forskellig Maade. Mig forekommer det unægteligt, at denne Erklæring, som jeg haaber at faa den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse, siger noget helt andet, end Ordføreren mente. Arkitekt Varming siger følgende:

„At føje en Tilbygning til et Bygningsværk af en saa sluttet og monumental Karakter som det kongelige Teater, saaledes at det nye fuldt og naturligt slutter sig til det gamle, maa paa Forhaand erkendes at være uløseligt.“

Det er med andre Ord den skarpeste Afvisning af en Løsning af den Art, som man fra Ministeriets Side her ønsker. Men saa siges der:

„Men som Opgaven foreligger, med de bestemte Forordninger om Beliggenhed og Størrelsesforhold, maa Arkitekt Jacobsens Løsning siges at være saa god, som den efter Omstændighederne kan blive, vel endog den eneste mulige Løsning.“

Dér staar vi altsaa ved det, som jeg gerne vil berøre: at naar Ministeren klæber sig fast ved, at det skal løses paa den Maade, kan det godt være, at man ikke faar en skønnere Plan eller en bedre Plan. Derfor var det netop, man ventede Forhandlingsvenlighed fra Ministerens Side overfor Muligheden af andre Planer, saa meget mere som saadanne Muligheder foreligger. Men Ministeren har meget bestemt hævdet, at det nye Teater skulde ligge i den Bygning, som Statsradiofonien opførte, og Spørgsmaalet maatte ikke løses paa nogen anden Maade.

Den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, brugte før det Udtryk, at denne Radiobygning indeholdt „en Teatersal“. Det er netop Sagen: man faar en Teatersal, men giver ikke det kongelige Teater, hvad det behøver, nemlig et Teater, som virkelig er brugbart, som har det Tilbehør, som skal være i et Teater.

Derved kommer vi ind paa den anden Side af Sagen, som jeg har berørt i min

Betænkning, nemlig de store Mangler, der sceneteknisk set er ved dette Teater, og dér kan jeg ganske slutte mig til den Kritik, som er kommet frem for visse Udvalgsmedlemmer, og som jeg henviser til, fremsat af en Mand, der med Hensyn til Sceneteknik har en saa fremragende Stilling som Direktør Ivar Schmidt ved „Det nye Teater“.

Men selv om man ikke havde denne, om jeg saa maa sige praktiske Teatermand at henvise til, behøver man jo kun, som jeg har sagt i Betænkningen, at henviser til, at det kongelige Teater tidligere har stillet ganske anderledes Krav, for at den Scene, det skulde have som Anneks-scene eller Dobbeltscene, kunde fyldestgøre de Krav, der maatte stilles, hvis der skulde være Mulighed for, at Teatret ogsaa finansiel skulde komme til at bære sig.

I den Henseende har jeg særlig fremholdt saadant noget som den ringe Dybde af Scenens Underrum, Mangelen paa Hentillingsrum ved Scenens Side og Magasinforholdene. Enhver maa jo kunne forstaa, at dette at anbringe nye Magasiner ude ved Orlogsværftet, eller hvor det nu skal være, betale 40 000 Kr. for at opføre dem og belaste Budgettet med Transportudgifter, betyder en uhyre Forringelse af Muligheden for at skaffe et solidt finansielt Grundlag. Naar man erfarer, at Direktør Schmidt har sine Magasiner under Bygningen, saaledes at han ikke i 17 Aar har betalt en Krone til Transport, vil man kunne forstaa, at der kan være Mulighed for at skaffe et forsvarligt Budget og en forsvarlig Drift.

Saa er der dette ganske særlige Forhold med Lydforstyrrelserne. Det er oplyst for os, at ude paa „Det nye Teater“, som netop ligger paa samme Maade, som denne Scene vil komme til at ligge, er der stadige Lydforstyrrelser udefra. Deroverfor har man sagt dette: Ja, det er jo netop, fordi der er Kælder under „Det nye Teater“. Men nu har Direktør Schmidt gjort opmærksom paa, at dette er fuldstændig misforstaaet. Han kan staa oppe paa 5te—6te Etage og banke, saa det høres ned paa Scenen, og hvorfor? Ganske simpelt, fordi det er opført efter Monnier-Systemet, det hele er Beton, og derfor kommer Lydforplantningerne.

Paa samme Maade vil dette Taarn blive opført, og enhver kan sige sig selv, at Lydforstyrrelserne maa komme, og det gør ikke paa mig noget som helst beroligende Indtryk, at der for kort Tid siden er opført et Teater eller en Koncertsal i Paris efter samme System som det her foreslaaede, og